

În iarna vieții mele nu e frig!

STOMFF ANDREI AUREL

ÎN IARNA VIEȚII MELE NU E FRIG!

În iarna vieții mele nu e frig!
Încă mai simt căldura ființei tale
Te mângâi în văzduhul de petale,
Și-n gândul meu secret încă te strig!

Nu mă grăbesc cât te mai port în minte
Și curgi în mine clipă după clipă
Cu vag parfum de pernă și de pipă
Ori smirnă dintre lucrurile sfinte.

Ești viciu ori ești crez de mântuire,
Izvor de vis și loc de penitență,
Ai fost și vei rămâne chintesență
A vieții mele plină de iubire.

Se duse toamna iute, tare iute,
Să vină dară iarna, nu mi-e teamă!
Mă bucur să mai prind un vânt de coamă
Când bate din tărâmurile vrute.

Spre vârful muntelui pășesc atent
Să nu strivesc cu pasul meu vreo floare,
Mă las cuprins de viață și de soare
Voind să fiu un călător decent.

Un singur act, o singură cortină
Într-un spectacol numai pentru mine.
Fără ovații, fără pantomime
Numai o scenă plină de lumină.

Prin iarnă îmi trec gândurile toate
Și-mi apăr amintirile cu dinții.
Aștept, lăsând dușmanilor arginții,
Crăciunul unei nașteri inversate.

Dar câtă vreme pot să spun "mai sunt"
Încă ascund iubirea în cuvânt!